

ВСТУП

Осики - красиві дерева, що досягають 15-30 метрів у висоту. Їх деревина використовується для виготовлення меблів, а також сірників і паперу.

Осики, в світі рослин, відомі також тим, що у них одна з найпотужніших кореневих систем. Їх коріння під землею дають відростки, і з них виростають цілі колонії осик, які швидко поширюються, охоплюючи великі площі.

Окремі осики можуть жити до ста п'ятдесяти років, але коренева система під землею здатна жити набагато довше.

Вивчаючи на цьому тижні урок, ми хочемо виявити деякі коріння нашого занепокоєння. Багато речей можуть заважати нам розраховувати на справжній спокій в Ісусі. **ВОНИ НЕ ВИМАГАЮТЬ ДОГЛЯДУ**, як і величезна невидима коренева система осики, але на жаль, вони відокремлюють нас від нашого Спасителя.

Урок - 3.

КОРІННЯ ЗАНЕПОКОЄННЯ

Пам. Вірш: «бо де заздрість та чвари, там безлад і все, що тільки є лихого». Якова 3:16

Занепокоєння з'являється тоді, коли ми не отримуємо бажаного. У такі моменти ми відчуваємо занепокоєння і напруження.

Занепокоєння корениться в нашій гріховній природі. В інших випадках, наше рішення стати вірним Богові, спонукає інших ускладнювати нам життя і проявляти дух невдоволення.

Чи можемо ми розраховувати на спокій, коли нас оточує невдоволення ?

Про це буде йти мова в даному урокові.

- Зовнішнє невдоволення
- Внутрішнє невдоволення
- егоїзм
- амбіції
- лицемірство
- як позбутися невдоволення

I. і так, розглянемо в чому суть Зовнішнього невдоволення

Бо Я прийшов налаштувати сина проти його батька, дочку проти її матері і невістку проти її свекрухи. Матвія 10: 35

Ісус не тільки проповідував, а й практично проявляв любов, мир і гармонію, тому це твердження може нам здаватися дивним. Він навчив нас любити навіть своїх ворогів, тому цей вірш не вчить нас, що ми не повинні любити свою сім'ю і друзів!

Однак слід зауважити, що Ісус мав на увазі, що ми не достойні Божої любові, якщо любимо їх більше, ніж Його. Ісус є гідний бути любимим понад усе, бо Він, ризикуючи НЕБОМ, віддав за нас всього Себе.

«І співають пісню нову, говорячи: «Достойний ти взяти книгу і розкрити печаті її; бо ти був заколений, і викупив Богові кров'ю своєю людство з кожного племені і язика і люду та народности.» (Одкр. 5: 9). Ми будемо гідні також, якщо вирішимо слідувати за Ним понад усі завади.

Між нашими рідними і нами може виникнути конфлікт, якщо вони не приймуть того ж рішення і будуть пробувати розлучити нас з Ісусом. Тоді «син – ворог» - це люди з нашого власного дому». (Міхея 7:6)

Зверніть увагу, як достеменно зрозуміло говорить з цього приводу ДУХ ПРОРОЦТВА:

«Мир Христа полягає не в тому, щоб не допустити незгоди, але в тому, щоб залишатися, а не тікати від розбрату і розділень [...]

Сім'ї будуть розділені, щоб всі, хто повністю довіряють імені Господа, могли спастися. Всі, хто відмовляється від Його безмежної і

безкорисливої любові, зустрінуть християнство мечем, як порушника їх спокою». (Наше високе покликання, 18 листопада, Еллен Уайт)

II. ЕГОЇЗМ, А ЩО ВІН НА ЩОСЬ ПОГАНОВО ВПЛИВАЄ?

Святе письмо говорить “Глядіть і бережіться всякої зажерливості, бо не від надміру того, що хто має, залежить його життя.” Луки 12:15

Я, мені, мій, моє. Ми занадто швидко запам'ятовуємо ці слова і надто часто їх використовуємо.

Ісус відмовився виступити посередником при розподілі спадщини. Замість цього він заглибився в корінь духу занепокоєння в цьому випадку: егоїзм (Лк. 12: 13-15). Але егоїзм можна побачити не тільки в цих словах. Він проявляється в надмірній зосередженості на собі, самозакоханості, безапеляційності суджень, споживацькому ставленні до оточуючих, байдужості та зневазі до них.

Христос представив гіпотетичний випадок людини, яка дивиться тільки на себе. Така людина забуває про Бога, або ставить на задній план і Бога і своїх ближніх і врешті решт втрачає все. «Тоді розповів їм цю притчу: В одного багача земля вродила гарно. І почав він міркувати, кажучи сам до себе: Що мені робити? Не маю де звести врожай мій!

І каже: Ось що я зроблю: розберу мої стодоли, більші побудую і зберу туди все збіжжя і ввесь мій достаток та й скажу душі своїй: Душе моя! Маєш добра багато в запасі на багато років! Спочивай собі, їж, пий і веселися!

А Бог сказав до нього: Безумний! Цієї ж ночі душу твою заберуть у тебе, а те, що ти зібрав, кому воно буде?

Отак воно з тим, хто збирає для себе, замість щоб багатіти в Богові.” (Лк. 12: 16-21).

Що є біблійною протиотрутою від егоїзму?

Смирення, як у Христа та служіння іншим і ставлення як до вищих від себе «Плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі.

Він, будучи в Божій природі, не вважав за здобич свою бути рівним із Богом,

а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши у всьому подібним до людини. Подобою явившись як людина, Він понизив себе, ставши слухняним аж до смерти, смерти ж – хресної». Фил. 2: 5-8;

«Ви бо, брати, покликані до свободи; аби тільки свобода ваша не стала приводом до тілесности; але любов'ю служіть один одному.» Гал. 5:13;

«Любіть один одного братньою любов'ю. Пошаною один одного випереджайте.» Рим. 12:10).

III. АМБІЦІЇ – вони проявляються в гордості, і претензіях, це і зоряні хвороби та марнославство тощо...

«Знялась між ними й суперечка, хто з них має вважатися за більшого». Луки 22:24

Ісус щойно сказав Своїм учням, що Він буде зраджений і убитий, проливши Свою кров, щоб простити наші гріхи (Лк. 22: 20-21; Мт. 26:28).

Однак вони не могли цього зрозуміти, тому що кожен з них мав свої амбіції. Вони прагнули зайняти чільне становище в земній царстві Месії.

Ісус, в центр групи поставив дитину. Потім Він повчав їх, що вони не повинні жити амбіціями в цьому житті «Ісус покликав дитину, поставив її серед них – і каже: “Істинно кажу вам: Якщо ви не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Небесне Царство. (Мт. 18: 1-3).

Ми повинні довіряти Богові і покладатися на Нього, як дитина, і дозволяти Йому контролювати наше життя. А у Ісуса є великі плани на кожного з нас. Тільки Він може позбавити нас від наших неправильних амбіцій і тоді ми зможемо повністю бути ведені Ним.

ЛИЦЕМІРСТВО

“Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри” (Матвія 23:13, 14, 15, 23, 25, 27, 29) Б Того часу підійшли до Ісуса учні й мовлять: “Хто найбільший у Небеснім Царстві?” Ісус покликав дитину, поставив її серед них – і

каже: “Істинно кажу вам: Якщо ви не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Небесне Царство.

Бо ви:

- Ви закриваєте Царство Небесне. Ви не входите і іншим не дозволяєте.
- Ви обезчещуєте вдовиць, і молитесь довгими молитвами
- Ви робите своїх навернених з язичників більш фанатичними, ніж ви самі
- Ви платите десятину з найменшого, але забуваєте про любов, справедливість і довіру
- Ви очищаєте все зовні, а всередині залишаєте все злодійство і несправедливість
- Ви як побілені гроби. Виглядаєте гарно, але в середині повні огиди
- Ви шануєте мертвих пророків, але зневажаєте і призирливо ставитесь до живих
- В книзі від Матвія Ісус використовував вираз «лицеміри» 14 раз. Ні в одному з них він не сказав нічого доброго.

ЛИЦЕМІРСТВО

“Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри” (Матвія 23:13, 14, 15, 23, 25, 27, 29)

Чому Ісус був противником лицемірства?

У класичній грецькій культурі лицеміром називали актора, артиста, який грав роль. В наші дні лицемір - це той, хто не виглядає таким, яким він є насправді, або діє не відповідно до своїх слів.

Лицемірство надзвичайно небезпечне: «для того, хто вмів робити добро і не робить цього - це гріх». (Якова 4:17)

Тому Ісус заохочує нас і дає нам сили, які є необхідні для того, щоб жити в злагоді з нашою вірою. Таким чином ми відкриємо бажання іншим повірити в Ісуса і прийняти Його.

«Вчення Христа - є саме по собі втіленням щиросердя, щирості. Проявляти щире завзяття до слави Божої - це мотив, який може бути втілений тільки Святим Духом; і тільки ефективна дія Святого Духа може зростити в нас такий мотив. І лише Божа сила може видворити з нас корисливість і лицемірство». (Е. Уайт «Христос – Надія світу», стор. 409)

ЯК ЖЕ НАМ СЬОГОДНІ ПОЗБУТИСЯ ДУХУ БЕНТЕЖНОСТІ?

«Хай не тривожиться серце ваше! Віруйте в Бога, віруйте й у мене». Івана 14:1

Ми дізнаємося, що занепокоєння може бути викликане нашою гріховною природою. Крім того, наша відданість або лояльність може привести нас до важких ситуацій. Як знайти спокій в хвилини збентеження і розчарування?

Тільки довіра є ключем до успіху. Ісус обіцяв дати нам повноцінне життя. Бо Не приходить злодій, хіба щоб красти, вбивати, вигублювати. Я прийшов, щоб мали життя - щоб достоту мали. (Івана 10:10). Давайте довіряти Ісусу щоразу, коли ми поранені, втомилися, виснажені, хворі або впали у відчай. Ось Він сам нам свідчить: «Я - путь, істина і життя! Ніхто не приходить до Отця, як тільки через мене». (Івана 14: 6).

З іншої сторони, Ісус готує нам місце. Як тільки ми доберемося до нього - біль, неспокій і страждання більше не будуть для нас проблемою. Про це свідчить ап. Іван (Івана 14: 2-3; А В КНИЗІ Об'явлення ще раз впевнено стверджує: «і витре кожну сльозу з очей їхніх; і смерті не буде більше, ні скорботи, ні плачу, ні болю не буде більше, бо все попереднє минуло.» Об'явлення 21: 4).

Як тільки ми з довірою сприймаємо цю прекрасну обітницю – труднощі цього життя зникають. І так, серед неспокою цього життя ми можемо мати надію. Ще раз послухайте пораду вісниці Божої:

«Перед вами два шляхи - широкий шлях потурання своїм слабкостям і вузький шлях самопожертви. На широку дорогу ви можете вивести егоїзм, гордість, любов до світу; а ті, хто йдуть вузьким шляхом повинні

відкласти в сторону всяку тягар і гріх, який так легко може взяти нас в облогу. Який шлях ви обрали - шлях, що веде до вічної смерті, чи шлях, який веде до слави і безсмертя?» (Е.Уайт, «Наше високе покликання», 2 січня

ВИСНОВОК

Незалежно від того, наскільки погані наші справи, погляньте на обітницю, дані нам в Ісусі. Це та надія, яка пропонується всім нам незалежно від того, хто ми, яке наше походження, наскільки грішними ми були. Ради цього варто відмовитись від духу невдоволення, благодати Ісуса забрати нашу гординю і дати нам нове серце!

Сьогодні , ще та пора, коли ми можемо прийти до Бога такими, якими ми є, - з нашими слабкостями і болем, зі зламаним духом, в павшому, гріховному стані, знаючи, що Він прийме нас незважаючи на все.

Ось у чому суть благодаті; ось чому ми повинні вірити, що вона вже нам дана, якщо ми шукаємо її з вірою

Наступний Урок – 4

ОСТАТОЧНИЙ ВІДПОЧИНОК